

1884-01-25

þÿ £ ¬ » À ^{1 3 3}/₄ - ± Á . 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10078>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΕΚΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Συνδρομή έτησία προπληρωτέα.
 Εν Κύπρῳ.....Σελ. 8.
 Εν τῷ Ἐξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πάντων αἰτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ
 Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. CHOURMOUZIOS.

Παύσασθε ληρουντες, καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζοντες, καὶ κέρατα ἀλλήλοις ρύνοντες,
 καὶ κροκοδείλους ποιούντες. (Λουκ. Νεκρ. Διάλ.)

Τὸ ἔλεος ἀγαθὸν!

Κατάρθωσα τέλος πάντων διὰ πολλοῦ κόπου νὰ διαρρηξῶ τὸν περικυκλούμενον καὶ συσφιγμένον ὑμᾶς κύκλον τῆς σοβαρότητος, καὶ νὰ προσέλθω ἐπικουρὸς ὑμῖν πρὸς ἐκδιώξιν καὶ διασκορπιστὴν μελαγχολικῶν νεφῶν.

Ἐρρέτω λοιπὸν ἡ σοβαρότης!

Ἐς κόρακας ἢ σκυθρωπότητας!

Τράπεζαν πλήρη σπουδαιότητος ταῦτόν εἶπεν πλήρη πικρίας παρθεῖσθαι ὑμῖν τῇ δαπάνῃ ὑμῶν αἱ φίλοι συνάδελφοι, οὐδόλως περὶ ἐπιδορπίων ἐφρόντισαν. Τοῦτο εἶνε ἀδικία· τοῦτο εἶνε σκληρότης.

Ἀλλὰ-θὰ μᾶς εἰπωσι-τὰ πάντα εἶνε μεστὰ πικρίας, τὰ πάντα γεμουσι λύπης· ποῦ λοιπὸν ὁ τόπος τῆς ἡδύτητας; ποῦ ὁ τόπος τῆς φαιδρότητας;

Καὶ λοιπὸν-ἀπαντῶμεν-πρέπει καὶ τὸν πάσχοντα ἐξ οἰαζομένης ἀσθενείας νὰ στέλλωμεν μίαν ὥραν ἀρχήτερα ἢ τὸν Ἄδην λέγοντες αὐτῷ συχνὰ πυκνὰ «πάσχεις ἀπὸ φθίσιν· τὸ χρῶμά σου ἐγένετο ὡς νεκρὸς» δὲν ὑπάρχει σωτηρίας ἐλπίς; Ἀλλ' ὅταν ἐν θλίβεσσι σιγῇ δὲν παρηγορῶμεν ἐνίοτε τὸν πάσχοντα πότε πρέπει νὰ πράττωμεν τοῦτο;

Αἱ φίλοι συνάδελφοι ὡς ἐκ συμφώνου (μοναδικῇ τοῦτο ἐξαιρέσει) συνεργαζόμενοι κατάρθωσαν ἡ μὲν νὰ σᾶς βυθίζῃ εἰς βαθεῖς συλλογι-

σμούς περὶ πραγμάτων ὑψηλῶν καὶ μεγάλων... ἡ δὲ, νὰ σᾶς ψυχραίνῃ τὸ αἷμα διὰ τῆς φιλοσοφικῆς ψυχρότητος τῆς... ἡ ἄλλη, νὰ σᾶς ποτιζέῃ πικρίας παρουσιάζουσα ὑμῖν πάντοτε γυμνὴν ὁλόγυμνον τὴν πικρὰν ἀλήθειαν, οὐδόλως ποιουμένη χρῆσιν τῶν μωδῶν καὶ πουδρῶν ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων κινδυνεύει νὰ πνιγῇ...

Ἰδοὺ λοιπὸν ἐκ ποίας θλίβεσσι θέσεως ἐλπίζω νὰ ἐξάξω ὑμᾶς ἐάν εὐδοκήσητε νὰ δώσητε καὶ εἰς ἐμὲ μικράν τινα θέσιν πλησίον σας. Θέλω προσπαθῆναι δηλαδὴ

1. Νὰ ἐκθέτω διὰ γλώσσης τερπνῆς, εὐτραπέλου καὶ δι' ὅσης ἐπιδέχεται εἰρωνείας πᾶσαι Κυβερνητικὴν πράξιν.

2. Θέλω ἀναγράφει διὰ τῆς αὐτῆς γλώσσης καὶ δι' ὅλης τῆς ἀπαιτούμενης συντομίας καὶ εὐκρινείας, πᾶν ἐξωτερικὸν σπουδαῖον.

3. Θὰ ἀναγνωρίζω καὶ κηρύττω ὅλαις δυνάμεσι τὴν ἐν ἐνότητι καὶ ὁμονοίᾳ φιλοπατρίαν ὑμῶν, οὐδέποτε δὲ τὴν ἐν διαιρέσει καὶ διχονοίᾳ.

4. Θὰ σαλπίζω ἐργαζομένην τὰ ὀπλὰ πράττετε εἰς τρόπον ὥστε ἀλλὰ μὲν νὰ ἐξακολουθήτε νὰ κάμνητε, ἀπὸ ἄλλὰ δὲ νὰ παύσητε.

5. Θὰ γράφω διὰ τοὺς χωρικοὺς εἰς τὴν γλώσσαν τῶν διαφορὰ ἀναγκαῖα καὶ ὠφέλιμα πρὸς τὸ ν' ἀποκτηθῶσι γνώσεις καὶ ἰδέαις οἷας

ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον αὐτῶν τε καὶ τῆς πατρίδος.

6. Θὰ σᾶς γράφω ἐνίοτε καὶ ποιήματα ἐν Κυπριακῇ γλώσσῃ, αἰνίγματα, προβλήματα, διάφορα ἀστεία διηγήματα, εμπορικά, λεγόμενα καιροῦ, σσηγίαις πρὸς τοὺς χωρικοὺς περὶ διαφορῶν ἀντικειμένων, καὶ πλείστα ὅσα, τέλος πάντων δύνανται νὰ με καταστήσωσι τερπνὴν, ὠφέλιμον καὶ εὐχάριστον εἰς τε πολίτας χωρικοὺς καὶ οἰκογενείας. Ταῦτα δὲ πάντα ὡς εἶπομεν ἐν γλώσσῃ ἀστεία (ἀλλ' ὀχι κατὰ τὸν Κόντον) τερπνὴ καὶ εὐτραπέλω.

Ἡ ἀρχὴ μᾶς εἶνε

Νὰ μὴ κατέλθωμεν ποτε εἰς ἀτομικά, οὔτε ν' ἀναιμιγθῶμεν ποτε εἰς κόμματα.

Νὰ ἐπαινῶμεν πᾶν ἐπαινετὸν ἔστω καὶ ὑπὸ ἀσπονδοτάτων ἐχθρῶν διαπραχθέν, καὶ νὰ ψέγωμεν πᾶν ψεκτὸν ἔστω καὶ ὑπὸ φίλων ἢ ἀδελφῶν διαπραττόμενον.

Θὰ ἐπιδιώκωμεν δὲ,

Εἰς μὲν τὰ πολιτικὰ καὶ κυβερνητικὰ τὴν συντομίαν, εὐκρίνειαν, μετριοπάθειαν καὶ εἰρωνείαν, εἰς δὲ τὰ σατυρικά καὶ ἀστεία τὴν ἡθικότητα.

Ἐν πᾶσι δὲ καὶ πρὸς πάντων.

Τὴν κατὰ τὸ ἐνὸν ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, καὶ τὴν ρύθμισιν τοῦ κατὰ τὴν ἐκτραχυσθέντος κοινωνικοῦ ἄρματος.

Ἄνταποκριτὰς ἔχω εἰς μὲν τὸ ἐξωτερικὸν πλείστους ὅσους ὁ μ. ο. ἰ. ο. υ. ε. μ. ο. υ., ἐντὸς δὲ τῆς νήσου πλείστους ὅσους ὁ μ. ο. ἰ. ο. υ. ε. σ. α. ς.

Εἶμαι μικρὰ, μικρὰ ὡς ἀρτιγέννητον βρέφος, ἀλλὰ δοτε μοι τροφὴν θρεπτικὴν καὶ σὰς ὑπόσχωμαι νὰ αὐξηθῶ τόσον ἐπαισθητῶς ὅσον νεανίς κατὰ τὸ μεταξὺ τοῦ 12—14 ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς χρονικῆς διαστήμα. Τοιαῦτα λοιπὸν καὶ τοσαῦτα τῇ ὑμ. ε. τ. ἔ. ρ. α. ὑ. π. ο. σ. τ. η. ρ. ἱ. ξ. ε. ἐπαγγελλομένη πράττειν δὲν θὰ μοὶ ἀρνηθῆτε πιστεύω μικρὰν τροφὴν, ὅκτῳ μόνον σελήνια κατ' ἔτος σεῖς οἱ ἐν Κύπρῳ καὶ πρὸς εὐκολίαν σας νὰ προπληρώνητε καθ' ἑξαμηνίαν, (4 δηλ. σελ.) καὶ δώδεκα σεῖς οἱ ἐκτὸς τῆς Κύπρου καὶ νὰ τὰ προπληρώνητε ὅλα.

Πᾶς μὴ ἐπιστρέψας τὸ πρῶτον τοῦτο φύλλον ἐντὸς δεκαπενθημερίας, θεωρεῖται συνδρομητῆς δι' ὁλόκληρον τὸ ἔτος, ἡ δὲ τακτικὴ ἐβδομαδιαία ἐκδοσις τοῦ φύλλου ἀρξεται μετὰ 22 ἡμέρας ἀπὸ σήμερον.

Τὰς ἀξιολύτους Διευθύνσεις ἐξωτερικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν παρακαλοῦμεν ν' ανταλλάσσωσι τὸ φύλλον των μετὰ τοῦ ἰδικοῦ μας. τερατώδης τὸ ὁμολογοῦμεν ἡ ἀξίωσις μας αὕτη τὸ ν' ανταλλάσσεται τὸ μικρὸν καθ' ὅλα φύλλον μας μετὰ περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων, ἀλλ' εἶμεθα βέβαιοι ὅτι αἱ ἀξιότιμοι Διευθύνσεις ἀφοῦ βάλωσιν ὑπ' ὄψιν τὴν ὠφέλειαν ἣν τὰ φύλλα των θὰ προσεξενήσωσι τοῖς χωρικοῖς τῆς Κύπρου. δὲν θὰ μεταχειρισθῶσι λεπτήν ὡς πρὸς τοῦτο ζυγαρίαν.

Κύριοι Δήμαρχοι καὶ Ἀστυνόμοι.

Ποῖος σὰς τῆλεγεν ὅτι θὰ ἔξημερωθῆτε σήμερον μὲ νέον ὑπάλληλον ἔς τὸ γραφεῖόν σας; μὰ τί ὑπάλληλον! ὑποσχόμενον νὰ συνεργασθῇ μεθ' ὑμῶν, νὰ λέγῃ εἰς ὑμᾶς κάμποσα πράγματα τὰ ὁποῖα ὅχι ὅτι δὲν θέλετε νὰ βλέπετε, παρὰ σὰς γελαῖ τὰ μμάτι κάπητε, καὶ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διορθωθῶσι. καὶ τὸ λίγον στραβὰ μὲ βλέπετε καθὼς κ' ἐγὼ σὰς, ἀλλὰ ἀκούσατε νὰ σὰς πῶ· ἂν μοῦ ἀκούητε καὶ ἐξετάζητε περὶ ὧν θὰ σὰς λέγω, θὰ σὰς ἤμμαι χρήσιμος καὶ καλὸς ὑπάλληλος· ἄλλως πολὺ κακὸν θὰ περάσωμεν· ἔχω καὶ ἐγὼ τὴν μυστικὴν μου ἀστυνομίαν ἢ ὁποῖα θὰ ἐξετά-

ζῇ καὶ ταῖς δίκαις σας δουλείαις καὶ τότε σκεφθῆτε καλὰ· εἶμεθα φίλοι καὶ σὰς ἀγαπῶ ἀλλὰ τί νὰ σὰς κάμω; τὸ κονδύλι μου δὲν ἀνήκει πλέον ἔς ἐμέ. Καὶ πρῶτα καὶ καλὴ ἀρχή.

Κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι.

Φαίνεται ὅτι δὲν σὰς ἔτυχεν ἔως τώρα νὰ περάσετε ἀπὸ κάποια κεντρικὰ σωκκάκια τῆς Λεμεσσοῦ νὰ δῆτε τὴν ἀκαταστασίαν καὶ τὸ ρεζιλίκι ποῦ παθαίνουν ὅσοι περνοῦν ἀπὸ ἐκεῖ. Εἶνε ἀνάγκη νὰ σὰς γελάσῃ κανεὶς καὶ νὰ σὰς περάσῃ ἀπὸ τέτοια σωκκάκια διὰ νὰ χωσθῆτε ἔως ἔς τὰ γόνατα, καὶ σεῖς νὰ θυμῶνεσθε κ' ἐκεῖνος νὰ γελά. Μὰ ἐκεῖνον τὸν μεγαλοπρεπῆ κύλινδρον τὸν ὁποῖον ἀφήρατε ἐξωτῆς πόλεως ὡς μούστραν εἰς τοὺς πρωτοερχομένους ὅτι δηλ. τὰ σωκκάκια τῆς πόλεως εἶνε δὲ καθρέπτης, τί τὸν ἐφέρατε; Νὰ ὁ ἀρχιτέκτων χειμῶνας χωρὶς μισθὸν ἐζύγιτε καὶ σὰς ἐδείξε ποῦ τὰ σωκκάκια εἶνε χαμηλά· τζιχακκίλοῦδι καὶ γῶμα φέρτε ἀπὸ τὴν Βηρυτὸν ποῦ ἐφέρατε καὶ ταῖς πλάκαις, καὶ ριψάτε μέσα, κυλινδρίστε τα νὰ γείνουν ὁρόμοι τῆς προκοπῆς.

Ἐσεῖς φίλοι ποῦ τὸ χωριά!

Ἐρχεστε πρὶν νὰ παραπονηθῆτε ποῦ τὰ νερά; (λίγον ἐλείψε νὰ γείνη καὶ τραγοῦδι). Εἶδετε τώρα ποῦ δὲν κατακόβετε τὰ ἀρκόθενδρα πῶς οὐλον βρέχει; βρὲ πρᾶβο τοὺς Ἑγγλέζους πάλε βάλλαχα ποῦρεσαν τούτην τὴν σοφίαν μέσ' ἔς τὴν Τζύπρον, εἶδε μὴ ἐσεῖς, εἴστε σκοπὸν νὰ ξουρίσετε τὰ ὁρμάνια γιὰ νὰ φυτέψετε καρυδιές ἀθασιές ἀμπέλια τζαὶ τέτοια πράγματα· ἀμὰ σπολλάτε ποῦφθασαν μὴν ὠραν γληγορήτερα.

Δὲν ξέρω ποῦ ἔς τὸν διάολον ἐμαθάν οἱ χωρικοὶ ὅτι ἔχω σκοπὸν νὰ τοὺς ἐξηγῶ μέσα μέσα μερικὰς λέξεις Ἑλληνικάς, καὶ μοῦ εὐρέθησαν ἀπὸ τώρα. Μοῦ γράφουν καὶ μ' ἐρωτοῦν τί θὰ πῇ ἡ λέξις μετὰ ρ ρ ὕ θ μ ι σ ι ς· μὰ βρὲ ἀδελφε (νὰ γῶμεν ὅμως καὶ τὸν νοῦν μας· νὰ μὴ προσβάλλεσθε καὶ σεῖς μὲ τὸ βρὲ ἀδελφε) νομοθέτην μ' ἐκάμετε; νὰ μεταρρυθμίζω θὰ πῇ

ἀλλάσσω τὸν τρόπον, ἀλλάσσω τὸ σύστημα· ἀλλὰ θὰ μὲ πῇτε γιὰ καλλίτερον ἢ γιὰ χειρότερον; μὰ βέβαια ἐγὼ ἀλλάσσω τὸν τρόπον μὲ σκοπὸν πῶς τὸν κάμνω καλλίτερον, ἀλλὰ ἂν εἶναι καλλίτερος ἢ χειρότερος ἐπειτα θὰ φανῇ. Ἐννοῖα σας κύριοι χωρικοὶ καὶ θὰ σὰς ἐξηγῶ πολλὰ πράγματα (ὅσα περνοῦν τζ' ἐμὲν ποῦ τὸ σιέριν μου) θὰ σὰς λαλῶ κανόνες τῆς Γραμματικῆς εἰς τὴν γλῶσσάν σας μ' ἓνα τρόπον καλόν, ποῦ φτάνει μόνον νὰ τοὺς διαβάζετε ὅπως διαβάζετε τὴν «Ἀριστοτὸν σωτηρίαν» τζαὶ θὰ μανθάνετε κάμποσα πράγματα. Κυτάζετε ὅμως τζ' ἐσεῖς νὰ μοῦ γράφετε ὅτι ἀσχημῆς γίνονται μεσ' ἔς τὰ χωριά σας διὰ νὰ τὰ βγάλλωμεν ἔς τὸ μεῖτάνι νὰ βάλουν νοῦν τζεῖνοι ποῦ τὰ κάμνουν.

Τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζήτημα τὸς τὴν λύσιν τὴν ἀποῖαν καὶ ἡμεῖς θέλομεν καὶ οἱ πεφωτισμένοι Ἀρχιερεῖς ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι, σὰς προλέγω προφητικῶς ὅτι θ' ἀξιωθῇ ἡ «Σάλλπιγξ» νὰ τὴν σαλπίσῃ μὲ μὴν φωνὴν ποῦ ν' ἀκουσθῇ ἔς ὅλον τὸν κόσμον· πιστεύσατέ με καὶ ἀφήσατε κατὰ μέρος τὴν ἰδέαν ὅτι «πᾶς προφήτης μετὰ Χριστὸν...» δὲν τὸ τελειώνω διότι εἶνε χειμῶνας καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ταξειδεύσω ἔς τὴν Λευκωσίαν.

Μὰ ἡμεῖς ἀδελφε ἀντὶ νὰ προσέλθωμεν εὐσχημόνως καὶ νὰ εὐχαριστήσωμεν τοὺς Ἀρχιερεῖς μας διότι μᾶς ἐφύλαξαν τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν περιουσίαν καὶ τὴν ἔσωσαν ἀπὸ διαφόρους κακὰς περιστάσεις, καὶ μαζὺ μ' αὐτοὺς ὡς τέκνα μὲ τοὺς πατέρας των νὰ σκεφθῶμεν καὶ ναῦρωμεν ἓνα ἄλλον τρόπον ἀξιοπρεπέστερον καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὸ ἔθνος, καὶ τοιοῦτοτρόπως νὰ ἐπαινεθῶσι κ' ἐκεῖνοι κ' ἡμεῖς ἀπὸ τὸν ἐξω κόσμον, φωνάζομεν ποῦ μακρὰ μ' ἓνα τρόπον ἀγρίον καὶ μὲ μὴν φωνανλάραν ποῦ τρομάξαμεν ὅλον τὸν κόσμον· ἂν νὰ μᾶς ἐπесе ποῦ τὸν οὐρανὸν τώρα αὐτὸς ὁ θησαυρὸς καὶ ἀνοίχθησαν διὸ μεγάλα στόματα νὰ μᾶς τὸν ρουφήσουν. Ἄς παρουσιασθῶμεν μὲ τοῦτον τὸν τρόπον νὰ δοῦμεν ἂν δὲν μας μείνῃ ἡ ἐντροπὴ γιὰ ταῖς φωναῖς ποῦ βάλλαμεν;

Ἡ
τὴν
ζοῦν πῶ
ροῦν ἄλλ

Κύριοι Βουλευταί.

(Εδώ πῶς ἐκατάπη την γλῶσάν μου, μὰ τὰ μπερδεψα καὶ πρέπει νὰ τοὺς ποῦμεν τίποτε.)

Ἡ πατρίς ἐκλέξασα ὑμᾶς ὡς ἀρμοδίους προστάτας τῶν συμφερόντων της, καυχᾶται ὅτι ἡ ἐκλογή της εἶνε ἐπιτυχεστάτη, διότι πάντες διαπρέπετε ἐπὶ φιλοπατρίᾳ μαθήσει, καὶ εὐρύγρητι γνώσεων· ἔχουσα λοιπὸν τὴν πεποίθησιν ὅτι συναισθάννεσθε πληρέστατα τὴν βαρύτητα τῆς ἀποστολῆς σας, καὶ ὅτι μόνον κέντρον εἰς ὃ πρέπει νὰ στρέφονται πάντων τὰ ἐλέμματα εἶναι τὸ συμφέρον της τὸ δίκαιόν της, ἐλπίζει ὅτι θὰ ἀποσκορακίσῃ τε πᾶσαν μεταξὺ ὑμῶν ἀφορμὴν διχονοίων, ἐρίδων, ἢ καὶ μικρᾶς ἀκόμη ψυχρότητος· ἀνάγκη ἀναπόφευκτος νὰ ἀδελφοποιηθῇτε· νὰ θυσιάσῃτε πρὸ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος πᾶν ἀτομικὸν πᾶν ἰδιαιτέρον... τοιοῦτοτρόπως θὰ δοξασθῇτε τοιοῦτοτρόπως τὸ ὄνομα ὑμῶν τῶν πρώτων βουλευτῶν θὰ προφέρῃ μετὰ σεβασμοῦ ἢ τε παροῦσα καὶ ἡ μέλλουσα γενεά. Δὲν παρατηρεῖτε ὅτι μᾶς φιλονεικοῦν καὶ ἠνωμένας ἀκόμη τὰς ψήφους; Ἀλλὰ θὰ μὲ πῆτε πῶς θὰ πείσωμεν αὐτοὺς πλέον τοὺς πείσμονας ξένους ὅτι εἴμεθα γνήσιοι Ἕλληνες; ἀλλὰ σᾶς λέγω καὶ ἐγὼ ὅτι ἐὰν ὁ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ᾔσαν Ἀρμένιοι, προτιμότερον νὰ πείσητε σύμπαντα τὸν κόσμον ὅτι εἴμεθα Ἀρμένιοι. Ἀλλῶς ξεύρετε ὅτι οἱ Κύπριοι δὲν θὰ ἐξετάσωσιν εἰς τίνα ἐξ ὑμῶν ἡ πολυμάθεια ἔδωκε περισσότερα ἢ δικαιότερα ὅπλα κατὰ τοῦ ἄλλου· ὅχι τὸ σύστημα τῶν συμπατριωτῶν σας τὸ ξεύρετε προσέξατε λοιπὸν νὰ μὴ σᾶς στηθῶσιν ἀναστρεφόμενοι ὅτι τὰ ὅποια οὐτε τὸ τάγμα τοῦ Βεελζεβοὺλ οὐτε ἡ στρατιὰ τοῦ Μαγδὴ δύναται νὰ σκορπίσῃ.

Ἄϊε λοιπὸν νὰ δοῦμεν τίς ἐξ ὑμῶν πρῶτος θὰ δώσῃ τὸ καλὸν παράδειγμα, καὶ θὰ ἀναγράψωμεν τὸ ὄνομά του χρυσοῖς γράμμασιν.

Ἡ Φιλοπατρία.

Τὴν φιλοπατρίαν πολλοὶ φωνάζουν πῶς τὴν ἔχουν, καὶ κατηγοροῦν ἄλλους πῶς δὲν τὴν ἔχουν.

Ἀλλὰ διὰ νὰ τὴν καταλαμβάνετε ποῖος τὴν ἔχει, δίδομεν τὰ ἀκόλουθα σημάδια.

Ἡ Φιλοπατρία ἐγείρεται μόνον ἐπὶ ἐδάφους εἰρήνης, ἐπὶ θεμελίων συνδέσμου, διὰ τοίχων ἀνοχῆς, ἐπὶ στηλῶν ἀμετῆς καὶ ὑπὸ στέγην γενναϊότητος· ἔχει δὲ περίπτερον τὴν σταθερότητα, θύραν, τὴν ἀύταρ νῆσιν, κοσμήματα τὴν παιδείαν καὶ ἀνάκλιντρον τὴν χρηστότητα.

ἔτσι νομίζω· ξερωῶ ἂν μοῦ γελά ὁ νοῦς μου;

Εἰς τὴν πόλιν μας ἐπιμόνως οἱ κλέπται ζητοῦν τὴν Ἀστυνομίαν καὶ δὲν τὴν εὐρίσκουν· ἐφῆς τὴν ἐγύρευαν μὲ φανάρια καὶ γαδάρους ἀπὸ μέσῳ τὰ σπήτια τοῦ κόσμου, καὶ ἐπειδὴ δὲν τὴν ἤρουν, ἐφόρτωσαν τοὺς γαδάρους ὄρνιθες, νομίσαντες αὐτὰς γιὰ Ἀστυνομίαν, καὶ πιάτα, καὶ ἀνεχώρησαν τραγωδούντες· ἐλπίζομεν ὅτι οἱ κλέπται θάρχωνται νὰ κλέπτουν μὲ ζουρνέδες πλέον ἀφοῦ ἐβαλαν τὴν Ἀστυνομίαν ἐς τὸ δισάκκι.

Ἐχομεν νὰ ποῦμεν καὶ κᾄτι τι διὰ μερικοὺς νέους τοῦ ἑγγῆκαν πολλὰ ἔξω ποῦ τὴν σειρὰν, ἀλλὰ τ' ἀφίνομεν γιὰ ἄλλην φράσιν· Ἐχομεν ὅμως νὰ ποῦμεν καὶ γιὰ μερικοὺς νυμφευμένους καὶ τοῦτο δὲ εἶνε τὸ περίεργον... Τέλος πάντων ἀνάθεμάν τον πούτουν ἡ ἀφορμὴ καὶ μᾶς ἐκουβάλιτε θαμέσα τούταις ταῖς διακολμπυραρίαις, τῷ ἐκαλοκᾄτσαν κιόλας· ἤρουν τὰ παλάτια τοῦ τζυροῦ τζαὶ τῆς μάνας των Λάμνετε τζυρὰ τζι· ἄλλοῦ ποῦ δὲ μέσα! δῆλοτε κακοσοόν.

Συνιστῶμεν εἰς τινὰ διδάσκαλον χωρίου τινὸς νὰ φαίνηται μὲ περισσότεραν πρὸς τὰ θεῖα καὶ τὴν θρησκείαν εὐλάβειαν, προτοῦ ν' ἀρχίσωμεν νὰ λέγωμεν καὶ ὀνόματα.

Ἐτῆ δὲ φίλοι μου χωρικοὶ νὰ μοῦ γράφετε ἐσεῖς γιὰ τοὺς δασκάλους σας, καὶ οἱ δάσκαλοι γιὰ σᾶς.

Εἴπαμεν πάρα πάνω Κόντονι ἐνθυμήθημεν τώρα· Ὁ εὐλογημένος καὶ κεῖνος προσπαθεῖ νὰ διορθώσῃ τὴν γλῶσσάν τοῦ κόσμου καὶ μὲ τὴν δικήν του ὑβρίζει τὸν κόσμον. Μὲ τὴν τρομπούζαν θέ

λει νὰ μᾶς μάθῃ γλῶσσαν Ἀττικὴν σὰν τὸ μέλι δηλαδὴ, ἀεῖαν. Μὰ ἔννοια σου καὶ ἡῦρεν ὁ Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ· Τοῦτος ποῦ τοῦ εὐρέθην καὶ τὸν κουπανίζει μέσῳ τὴν ἡμέραν· τώρα τόσος καιρὸς καλὰ τοῦ πάει τὸ κακὸν εἶναι ποῦ μᾶς ἔκαμαν τοῦτ' οἱ δύο καὶ ἐχάσαμεν καὶ κεῖνα ποῦ ξεύραμεν ὀμπρήττερα· Ἡ λέμβος εἶναι ἐσφαλμένον· λέγει ὁ Κόντος· ὅχι!—λέγει ὁ ἄλλος— ὁ λέμβος εἶναι ἐσφαλμένον· ἡμεῖς τί πρέπει νὰ κάμωμεν τώρα; πρέπει νὰ πεστεύσωμεν καὶ τοῖς δύο, διότι εἶναι καὶ οἱ δύο δὲ, ἀλλὰ ρῦσαι ἡ μᾶς· ὥστε οὔτε ὁ λέμβος· εἶναι σωστὸν οὔτε ἡ λέμβος· ἀλλὰ τὸ λέμβον· ὅσπολλάτε ποῦ γεννᾶται τὸ οὐδέτερον ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ἄλλων δύο γενῶν εἰδὲ θὰ ἐχάνναμεν καὶ τὸ τάσιν καὶ τὸ λουτρον.

Σκληρὰ τῇ "Σάλπιγγι" ἐπεφυλάσσετο τύχη νὰ ἡχήσῃ πινθίμως αὐτῇ τῷ πρώτῳ αὐτῆς ἀριθμῷ ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἐν τῶν πρωτίων πλουσίων οὐαγενῶν.

Ο ΜΙΧΑΗΛ ΣΙΑΚΑΛΛΗΣ

ἐκ Λευκωσίας, τοῦ ὁποίου εἶνε γνωστὸν τότε ὄνομα καὶ ὁ πρακτικώτατος καὶ ἐμπορικώτατος νοῦς εἰς τὸ πλῆθος τῆς ἑνρώπης μέρος, προσβλήθει· ὑπὸ ὀξείας ἐρογχίτιδος μόλις ἀντέσχε κατὰ τῆς νόσου 10 ὥρες, τὴν δὲ 20 ἐνεσῶτος περὶ τὰς 10 μ. μ. ἀρπάγη ἐκ τοῦ μέσου συζύγου, 7 τέκνων (τῶν δύο ἀρρένων) συγγενῶν, φίλων καὶ ὁμογενῶν, θρησκούντων ἡδὴ τὴν τέλει τοῦ πολυτίμου τούτου ἀνδρός.

Εὐχόμενοι τῇ ἐριτίμῳ οἰκογενίᾳ τοῦ θανόντος παρηγορίαι καὶ παραυυθίαν, ἐυχόμεθα καὶ τῇ θανόντι τὸ

Γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν.

Κύρι Midletton.

Νὰ διατάξῃς τὸν ὑπάλληλόν σου εἰς τὸ εἶναι νὰ μὴ χύνη τὴν νύκτα τὰ ποσκούπιδά τῆς τραπέζης σου καὶ διαφόρους ἄλλας ἀκαθαρσίας εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου. Διὰ τὰ χά δὲν τὰ βάλλει κοντὰ ἐς τὸν τοῖχον τοῦ σπητιοῦ ποῦ μένεις παρὰ ἀφῆναι τὸ σπῆτι καὶ πηγαίνει 10 μέτρα μακρὰ καὶ ἀρίπτει μέσῳ τὴν μέσην τοῦ δρόμου ποῦ περᾷ τὴν νύκτα ὅλος ὁ κόσμος; Σοῦ ἀρέσκει ἔτσι νὰ περᾷ οἱ ἄνθρωποι σκοτεινὰ καὶ νὰ πίπτουν μέσα ἐς τὰ ποσκούπιδά σου καὶ νὰ σπάζουν τὰ πόδια τοῦς μὲ κεῖνους τοὺς διαπολυτελεκέδες ποῦ φκερώνεις καὶ πετάσσεις καθε νύκτα;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὁφείλομεν νὰ δηλώσωμεν ὅτι τοῦ λοιποῦ ἀπὲρ Στυλ. Ἐλευθεριάδης θὰ ὑπογράφωμεν Σ. Χουρμούζιος, ἐπίθετον γὰ ὁποῖον παιδιόθεν ἐφέρομεν.

Ἡ Ἑὐρώπη καὶ ἡ Τουρκία.

Αὐτὴ ἡ Εὐρώπη εἶναι πλέον ἀκατανόητος. Φωνάζει κάθε ἡμέρα τῆς Τουρκίας "κάμε μεταρρυθμίσεις ἂν θέλῃς νὰ σ' ἀγαπῶ λάμβανε ἀπὸ ἐμὲ παραδείγματα καὶ κάμνετα κ' ἐσὺ ἂν θέλῃς νᾶσαι 'ς τὴν Εὐρώπην," καὶ ὁμῶς ἂν παίξῃ λίγο ταῖτλά της ἐκεῖνη, νὰ σου τὴν Εὐρώπην καὶ τῆς ἐρέσεται ἅα ἀρχίσῃ νὰ λαμβάνῃ ὡς καλὸς μαθητῆς παραδείγματα καὶ κάμν' ἐκεῖ νη μερικὰς μεταρρυθμίσεις ἀπὸ ἐκείνας ποὺ κάμνει ἡ Εὐρώπη, καὶ δὴς τώρα ποὺ ἤρχισεν ἀπὸ τὰ προνόμια τῶν Πατριαρχῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἀρμενίων, τράκ, τῆς κατεβαίνει ἕνας Πρέσβυς, "νὸ—τῆς λέγει—δὲν κάμνεις καλά."

Ἡ Εὐρώπη ξουρίζει παπάδες, ἡ δὲ Τουρτζιὰ καὶ Διάκον ἀπλοῦν νὰ δοκιμάσῃ νὰ ξουρίσῃ ὧς αὐτὴ τὸν πελάν της ποὺ τὴν Εὐρώπην καὶ γιὰτί; διότι τὸ ξυράφι της δὲν εἶνε Ἑγγλέζικον. Νὰ δικάζῃ μόνον τοὺς παπάδες θελεῖ ἡ Τουρτζιὰ, καὶ ἡ Εὐρώπη—ῆς λέγει, "πρόσεξαι διότι θὰ φέρῃς τὸν κόσμον ἄνω κάτω" κ' ἐκεῖνη πάλιν γυρίζει 'ς τὴν δουλειάν της νὰ φορτώσῃ τὸν παπᾶν τζιακκιλοῦδι.

Μὰ λοιπὸν πῶς θὰ κάμῃ ἡ Τουρτζιὰ διὰ νὰ σ' εὐχαριστήσῃ Εὐρώπη; τῆς τὰ κάμνεις φαίνεται αὐτὰ διὰ νὰ βαζκεστίσῃ νὰ σοῦ πῇ, "ἐλα σὺ νὰ δοῦμεν πῶς θὰ τὰ κάμῃς;" μὰ Βορκὰς φυσᾷ.

Ἡ Ἐλευθερία ἐμοιράσθη ἴσια μέσα.

Δὲν σκυλιάζω ἄλλο τίποτε, παρὰ ὅταν ἀκούω νὰ παραπονῶνται μερικοὶ ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν μᾶς ἔδωκεν ὅσιν πρέπει Ἐλευθερίαν· σὰν νὰ δώσαμεν τοὺς παράδες μας, καὶ μᾶς τὴν ἔδωκεν ἐξέκκεκην· ἀλλὰ ἐγὼ νομίζω ὅτι μᾶς ἔδωκε καὶ μὲ τὸ παραπάνω νὰ παραδείγῃ χάριν.

Κατ'ὁρῶσες ποτὲ 'ς τὸν καιρὸν τῆς Τουρκίας νὰ γυρίζῃς τὴν νύκτα σὰν τρελλὸς ὅτι ὥραν θέλεις καὶ νὰ φωνάζῃς ὅτι λογιῆς θέλεις;

Ἡ ξυρμένης καμμιὰν φορὰν τότε νὰ πηγένῃς εἰς ταῖς Μπυραρίεσ καὶ ἐκεῖ μέσα νὰ καλησπερίζεσαι μὲ τὸν νιὸν σου, καὶ νὰ τὸν ρωτᾷς "Βρε τί γυρεύῃς σὺ ἐδῶ μέσα;" καὶ νὰ σοῦ λέγῃ "ἐσὲ γυρεύω ἀ

φέντη;

"Ναί—θὰ μοῦ πῇτε—γλαυτὰδὲν παραπονούμεθα διότι πᾶν καλά, ἀλλὰ κύταξαι ἐκεῖ ποὺ περιπατῶ τὴν νύκτα πῶς μ' ἀρπάζουν τ' ὠρολόγι οἱ κλέπται; κύταξαι πῶς δὲν μπορῶ νὰ κόψω ἕνα κλώνον ἀγριοδένδρου ὁ ὁποῖος μοῦ βλάπτει καρποφόρον δένδρον; κλ. κλ.

Ἀλλ' ἐδῶ δὲν λογαριάζετε καλὰ δὲν ἐσκέψητε ὅτι ἐδόθη εἰς ὅλα Ἐλευθερία.

Ἐλευθερία καὶ εἰς τοὺς κλέπτας νὰ ψαρεύωσιν ὅτι ὥραν θέλουνσι, καὶ ἔπειτα ὁ "ἱκκισαχὴτ" νὰ τοὺς σαπίζῃ 'ς τὴν φυλακὴν.

Ἐλευθερία καὶ εἰς τὰ δένδρα καὶ νὰ τιμωρῆσαι ὅταν τὰ ἐνοχλῇς.

Ἐλευθερία ἀκόμη καὶ εἰς τοὺς σκύλλους καὶ γαδάρους καὶ νὰ ραβδίζεσαι ὅταν τοὺς ραβδίζῃς.

Ἐλευθερία καὶ εἰς τοὺς κυσὰς τῆδες νὰ ἀγοράζωσι τὸ κρέας 3 γρ. ἢ ὅκα καὶ νὰ τὸ πωλοῦν 13.

Ἐλευθερία καὶ εἰς τὸν τύπον ἀφοῦ ἀλυσοδεθῇ μὲ κάμποσα ὄθωμανικὰ ἄρσρα.

Ἐλευθερία τέλος πάντων καὶ εἰς τὰ χρήματα νὰ πετοῦν νὰ φεύγουν εἰς ὑεγάλα ἐλεύθερα κλωβιά, καὶ ὅχι νὰ τὰ περιορίζῃς σὺ εἰς μικρά.

Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ παραπονώμεθα ἡ Ἐλευθερία ἐμοιράσθη ἴσια μέσα.

Τὸ λάδι καταπαύει τὴν τρικυμίαν.

Ἐνα πρᾶγμα στέκομαι καὶ συλλογίζομαι καὶ ὅσον τὸ συλλογίζομαι πάγω νὰ τὸ πιστεύσω ὅτι ἡ μωρία καὶ τὴν σοφίαν ἠλλαξαν τὰ πρόσωπα καὶ ἀπατοῦν τοὺς ἀνθρώπους· νὰ ἀκούσατε καὶ σῖς καὶ νὰ πιστεύσητε.

Ἐνας εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐκάθησεν ὁλόκληρον μῆνα καὶ ἐμελέτησε καὶ ἐξεδίασε νὰ κάμῃ σιδηρόδρομον ἀπὸ τὴν γῆν ἕως εἰς τὸν Ἥλιον, καὶ ἐπειδὴ εὗρε τὸν λογαριασμὸν ὅτι θὰ κοστίζῃ πολλὰ ὁ ναῦλος καὶ δὲν θὰ δουλεύῃ καλά ὁ σιδηρόδρομος, ἐπαραιτήσε· καὶ τί εἶνε αὐτός; σοφὸς Καθηγητής.

Ἐνας ἄλλος Σκωτζέζος τώρα εὗρε μίαν τέχνην νὰ ἡσυχάζῃ αἰέτως τὴν τρικυμίαν τῆς θαλάσσης μὲ τὸ λάδι, καὶ τὸ δοκίμασε καὶ τὸ ἱκέτυχε, καὶ τώρα σκέπτονται οἱ σοφοὶ αὐτοὶ νὰ βάλουν μηχανὰς εἰς τὴν πρῶραν τῶν βαποριῶν καὶ μάλιστα τῶν ταχυδρομείων γὰρ νὰ σκορποῦν λάδι 'ς τὴν θάλασσαν τὴν ὥραν τῆς τρικυμίας, γὰρ νὰ παύῃ τὸ ἀγρίωμα τῶν

κυμάτων, καὶ νὰ περᾷ ποπάνω τὸ βαπόρι ἡσυχᾶ ἡσυχᾶ.

Ἐ πῶς οὐς φαίνονται τώρα, τρώοντ' ἔτσι πελλάρες; ἐν ἐν πελλάρες ξώτρωτες; τζαὶ φίνες λαομάρες; καθὼς εἶπε κ' ἕνας ποιητὴς μας; ὥστε τώρα ἡ θάλασσα μαζί μὲ τοὺς ψαράδες, ὁ ἄχρ' νὰ περιφέρονται καὶ κάμποσους λαοθάδες.

χα χα χα α α α.

Εἰδοποιήσεις.

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν εἰς τε τὸν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς νήσου Ἑμπορικὸν κόσμον, ὅτι ἤρχισαν μερικοὶ μερικῶν χωρίων νὰ κατασκευάζωσι κρασί ἀπὸ σταφύλας χωρὶς κάρας, καὶ ἄλλοι νὰ κατεβάζωσι τὸ κρασί των εἰς τὰς πόλεις καὶ ἐπαρτίαι καὶ ὅχι μὲ αἰγοδέρατα ὡς πρὶν. Ἐκ τῶν δύο τούτων δύο μεγάλα κακὰ θὰ ἐκλείψωσιν ἐκ τῶν κρασιῶν τῆς Κύπρου, ἡ μασσάδα, καὶ ἡ πισσάδα, καὶ τούτων ἐκλείποντων μεγάλην θ' ἀποκτήσωσιν ἀξίαν τὰ φύσει ὡραία κρασία τῆς νήσου μας.

Τὰ κρασία ταῦτα ἀγοράζονται κατὰ 20—25 γρόσια ἀκριώτερα τῶν ἄλλων· τοῦτο δὲ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τοὺς οἰκοποιοὺς μας νὰ ἀμνηθῶσιν ὅλοι τοὺς σύστημα τοῦτο.

Ἐν εὐδοκίᾳ ἡ Σ. Κιβήρησις νὰ ἄρῃ τὰ ἐπὶ τοῦ κρασίου δυσέαστατα βάρη, καὶ διορθώσῃ τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν μεταφορὰν αὐτῶν εἰς τὰς πόλεις ὁδοὺς μεγάλας θὰ ἔχωμεν ἐλπίδας.

Περίφημος Βιολάτης ἐφθασε τώρα εἰς Λεμεσσὸν ὁ κ. Γεώργιος Βασιλάκης Λυσιώτης, ὁ ὁποῖος ἠδυνήθη ἀεὶ ἐννοήσῃ καὶ νὰ φυλάττῃ πλείονος τῶν ἄλλων ὁμοτεχνῶν τῶν Κυπρίων τὴν κλασσικὴν τῆς Μουσικῆς, δηλ. τὴν ἀκριβῆ τήσιν τοῦ χρόνου καὶ τοῦ ρυθμοῦ· παίζει εἰς τὰ Καφετεῖων ἡ Κρήνη τρέξατε οὐίς οἱ μερακλίδες καὶ χορευτάδες, τζ' ὅλ' οἱ ἐφέντιδες ἡ ἀγάδες, καὶ ἂν δὲν εἶναι ὡς τὸ λέγω φτύνω σας.

Εἰς τὰ παντοπωλῖα πωλοῦνται κρέας γρ. 12 λαγωοὶ γρ. 12 πέρδικες γρ. 10—ὁ ζευγάρι, κουνουπίδια γρ. 3 ἢ ὅκα, ταῦτα πάντα μὲ σελλίνι γρ. 6 1)2. Ὅσοι πηγαίνουν εἰς τὸ πατοπωλεῖον ἔχουσι ρίγος τρομερῶν· ὅταν δὲ ἐξέρχονται ἔχουσι πυρετὸν περίφημον.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας".